

60 - Chữa bệnh đàn bà cường dâm

Năm 2002, một lần anh Ng. H. Đ., môn sinh khoá 7, lớp Đông y châm cứu (năm 1989), đến hỏi tôi cách chữa bệnh cường dâm. Anh nói :“Thưa thầy, một chị 24 tuổi, chưa có chồng (ở quê cháu, vào tuổi này chưa có chồng, người ta gọi là con gái ế chồng), nhà chị ở làng bên, cùng xã Hạ Mỗ với cháu, đến xin cháu chữa bệnh.

Cháu đo nhiệt độ kinh lạc xong, thấy ở cọc 10 - 10' có Tâm bào + lớn hơn ở tâm nhiều; Thận +, Đâm +, Vị +, Can +, Tỳ +, con số cũng rất lớn. Quan sát kỹ người bệnh, thấy chị có ánh mắt long lanh, gò má ửng hồng, cử chỉ ngượng ngùng, lúng túng. Kết hợp giữa bài giảng của thầy về mô hình số đo nhiệt độ kinh lạc, với dáng vẻ khác lạ của người bệnh, cháu nghi đây là bệnh cường dâm. Hiện nay, hàng ngày người bệnh đến nhà cháu rất đông, cháu không đủ sức châm. Và lại, cháu cũng còn rất trẻ, nhận châm chữa cho chị này, e rằng trong khi làm việc, chị ta có bộc lộ cử chỉ gì thất thố, sẽ ảnh hưởng tới uy tín của cháu. Cháu xin thầy bài thuốc, cháu về sẽ bốc thuốc cho chị ấy uống.”

Tôi lấy giấy bút, chép bài trong sách “Nam nữ bách bệnh nghiệm phương”, mục bệnh Đàn bà cường dâm, chọn phương có hiệu dụng phù hợp với mô hình hoạt động công năng tạng phủ ở số đo kinh lạc của chứng đàn bà cường dâm, đưa cho anh Đ.. Bài thuốc ấy công thức như sau :

“- Long đằm thảo - 10 gr, - Sài hồ - 10 gr,
- Hoàng cầm - 10 gr, - Hoàng liên - 10 gr,
- Chi tử - 10 gr, - Đương quy - 10 gr,
- Câu đẳng - 10 gr, - Bạc hà - 10 gr,
- Trân châu mẫu - 30 gr, - Dạ giao đẳng - 30 gr,
- Sinh long cốt - 15 gr, - Sinh mẫu lệ - 15 gr,
- Sinh địa - 12 gr, - Chu sa (nghiền mịn, thủy phi,
bỏ vào lúc uống)- 3 gr.

Mỗi ngày 1 thang, sắc với nước, chia làm hai lần uống.

Nhân ngày Nhà giáo Việt Nam (20 tháng 11 năm 2002), anh Đ. đến thăm tôi và nói :“Cháu theo các cụ xưa dặn :”Cơm ba bát, thuốc ba thang.” Cháu bốc cho chị bệnh nhân này 3 thang thuốc. Cháu dặn chị cách sắc thuốc, cách chia Chu sa cho từng lần uống ở mỗi thang. Cách kiêng khem những thức ăn cần tránh khi điều trị bệnh. Cháu không quên dặn chị ấy sau khi uống hết ba thang thuốc này thì đến khám lại.

Thật là ngạc nhiên, khi chị đến khám lại, cháu thấy số đo kinh lạc đã thay đổi mô hình. Thần thái người bệnh cũng khác hẳn với lần trước. ánh mắt

chị dịu dàng, cử chỉ chị khiêm tốn, tế nhị... Sau khi xem xét kỹ số đo và quan sát người bệnh, cháu nói với chị đó rằng : “Bệnh của chị đã khỏi, chị không cần phải uống thêm thuốc nữa. Từ nay, chị có thể yên tâm làm ăn như mọi người bình thường khác.” Chị vui vẻ chào cháu và mọi người xung quanh để ra về.

Khi chị đi khỏi nhà cháu chừng một đoạn khá xa, một bà khách ở gần nhà chị nói với mọi người rằng : “Cô bé này, ngày hôm nay tôi nhìn thấy cô ấy khác hẳn đi ? Trước đây, nó bạo mồm, bạo miệng lắm, hề thấy đàn ông, con trai ở đâu là sán đến, mắt long lên sòng sọc, thân mình thì uốn éo, mặt thì đỏ ửng lên. Góp chuyện, đùa bỡn với nhau không thể nào dứt ra được. Bây giờ lại lì xì, chậm chạp, lừ đừ như ông từ vào đền.”

Thấy bệnh nhân chuyển biến rất mạnh, cháu hơi lo ngại, e rằng bệnh nhân đổi sang trạng thái trầm cảm. Nhưng rất may, bệnh nhân đã dần dần trở lại bình thường. Chị sinh hoạt và lao động như mọi người trong làng. Từ đó cháu mới thật yên tâm.”

Năm 2004, gia đình ông M. là người quen của tôi, nhà ông ở quận Ba Đình. Ông đưa con gái mình đến nhờ tôi chữa bệnh, cháu tên là L., lúc đó cháu 15 tuổi. Ông kể về bệnh của con mình như sau : “Khoảng năm, sáu tháng nay, cháu học hành kém hẳn. Cháu hay bỏ nhà đi chơi với bạn bè. Có nhiều hôm cháu ngủ qua đêm ở nhà bạn. Chúng tôi khuyên bảo cháu thì cháu nổi khùng lên. Có lúc cháu nói năng, hành động rất khác thường. Đã có đêm, chúng tôi phải nhốt cháu trong buồng, khoá cửa lại. Không ngờ đêm đến, cháu buộc dây, giòng qua cửa sổ, leo xuống trốn đi mất. Gia đình định đưa cháu đi bệnh viện tâm thần ở Trâu Quỳ. May mà cô cháu đến nói chuyện với ông, ông nhận lời chữa cho cháu.”

Theo số đo kinh lạc, tôi thấy cháu có chứng cường công năng tình dục. Tôi đã nói với bố của cháu : “Gia đình nên thông cảm, cháu đây không phải bị bệnh tâm thần. Cháu chỉ bị chứng cường công năng tình dục. Cho cháu uống thuốc, cháu có thể khỏi bệnh. Khi công năng tình dục giảm xuống, cháu sẽ trở lại học hành bình thường. Gia đình nên giúp đỡ cháu, không nên mắng mỏ cháu như những đứa con hư hỏng, sẽ làm cháu tổn thất tình cảm, khó hàn gắn lại được.”

Tôi quay sang hỏi thêm cháu : “Cháu nói thật đi, ông sẽ chữa cho cháu khỏi bệnh. Có phải trong đầu cháu luôn mong muốn được sinh hoạt tình dục; trong người cháu đòi hỏi, mà ý thức cháu không tự kiềm chế được phải không?” Cháu trả lời tôi : “Thưa ông, đúng thế ạ.” Tôi kê cho cháu một đơn thuốc (như đã kê để anh Dương đem về điều trị cho bệnh nhân tôi vừa

kê ở trên), yêu cầu gia đình cân cho cháu 5 thang, thuốc cân tại cửa hiệu Toàn Mỹ, số 56, phố Lãn Ông. Khi cháu uống hết 5 thang đó mới đến khám lại và điều trị tiếp.

Sau 5 ngày uống thuốc, hai bố con cháu đến. Tôi hỏi cháu :“Cháu thấy trong người như thế nào ?” Cháu đáp :“Thưa ông, bây giờ cháu không nghĩ gì đến chuyện đó nữa ạ. Cháu lại muốn được đi học, nhưng đầu cháu chẳng còn nhớ được gì. Xin ông chữa cho cháu chóng mau quên để cháu còn đi học.”

Tôi chuyển sang chữa châm cứu cho cháu để phục hồi trí nhớ bằng phương huyệt :

Thiếu thương, Thần môn, Tâm du, Dũng tuyền. Làm thủ pháp tổng hợp 4 loại : Từ tật, niệm chuyển, cửu lục, khai bế. Đều dùng bổ pháp, lão dương số ($27 \times 3 = 81$). Châm cho cháu được 7 ngày (7 lần), cháu nói :“Ông ạ, cháu học bài, làm bài, cháu đều đã nhớ được, xin ông cho cháu nghỉ châm để cháu về đi học tiếp ạ.” Từ đấy, cháu trở lại học hành bình thường.

Tình hình học sinh nữ cuối cấp phổ thông hiện nay, do bị tác động của phim ảnh, báo chí và các nguồn văn hoá phẩm ngoài luồng, đã làm cho các cháu bị kích động bản năng quá sớm. Công năng tình dục tăng tiến, sức học của các cháu kém dần. Học kém thì sinh ra ngại học. Có một số cháu đã sa vào con đường xấu. Ta nên nghĩ đến cách kết hợp giữa giáo dục nhận thức với điều chỉnh công năng tạng phủ trong cơ thể các cháu. Hy vọng bài thuốc trên đây có thể giúp nhiều cháu vượt qua khó khăn bản năng, trở lại học hành tốt. Như vậy các cháu mới trở thành người có ích cho gia đình và xã hội.